

# Çimdikler

## Gazetecilik hayatında başa gelenler

Dün akşam, Ercümend Ekrem Talu, radyoda (Hoş-beş saatinde) matbuat hayatında başına gelen bazı hâdiselerden bahsediyordu.. Arkadaşımız, «Sevda» başlıklı bir şiirin, (Soda) serlevhasıyla ve şiirdeki diğer kelimelerin de aynı şekilde tahrifi suretiyle ne fecî hale getirildiğini anlattıktan sonra Gümrükler idaresinden tekaüde sevkedilen ve devrin padişahı tarafından şahsana mazhar olan bir zat ile o günlerde celbedilen meşhur cinsten bir öküzün fotoğraflarının altındaki yazıların ne suretle birbirine karıştığını hikâyeye getti...

Meslektaşımızın naklettiği cümleleri hatırlıyamıyorum. Ancak meselâ öküzün altında, diğer mütekaid zata nit şöyle bir cümlelerin bulunmasını tasavvur buyurunuz:

«Yukarıda fotoğrafı bulunan zat, kırk sene, padişahı âlempenah efendimize tam bir sadakatle vazifesini ifa ettikten sonra tekaüde sevklerinde mazharı iltifatı şahaneleri olup»..

Şimdi bundan ne mana çıkıyor:

Reşmi görülen öküz, kırk sene padişaha sadakatle hizmet etmiş... Değil mi?

Halbuki meselâ, diğer mütekaide nit yazının içinde şöyle cümleler vardır:

«Yukarıda klişesini stünlarımıza derceylediğimiz öküz, bilmem ne cinsten gayet maruf bir hayvan olmakla, mevsiminde kendisinden istifade için (...) ahırlarına sevki... ilh..»

Gelin de ayıklayın pirincin taşını..

Bu gibi hâdiseler sık sık olur. Ya muharrir gaflet eder, ya mürettip, ya müsahhah..

Bir vakitler İzmirde bir gazete çıkıyordu. Başmakalenin tashihini yapan zat, bakmış ki bir çok yanlış var. Bir kenarına (Yahu, ne adamlarsınız siz!. Biraz dikkat etseniz e!) diye işaret etmiş.. Mürettip arkadaş, daha derin bir dalgınlıkla, onu da dizmiş ve işaret edilen noktaya ilâve etmiş. Ertesi gün meselâ makaleyi şöylece okuyoruz:

«Devletin, iktisadî meselelerde daha ciddi, daha dikkatli olması lâzımdır. Aksi takdirde bundan memleket zararına bazı vaziyetlerin tahaddüsü muhtemeldir.

Ve daha altında şöyle devam ediyorsunuz:

«Yahu, ne adamlarsınız siz!. Biraz dikkat etseniz e!»

Evet «Buyurun cenaze namazına» diye işte buna derler. İşte size, *Anadolu*'da geçen iki hâdise daha nakledeceğim:

Prens bilmem kim ile Emir bilmem kim, bir şehri ziyaret etmişlerdi. O tarihlerde «Hazretleri» veya «Hazaratı» tabiri kullanılmıyordu. Gece vakti «Hazaratı» kelimesinin (Z) harfi düşmüş mürettip arkadaşlardan biri elini serlevhalık kasanın (Z) harfine ait hücreye uzatıp bir harf almış ve araya koymuş. Tesadüf, o harf de (Z) değil, (Ş) imiş. Ertesi gün koca serlevha; (Falan prens ile filân Emir Haşaratı falan yere geldiler) şeklinde çıkmasın mı? Amman bire, fakat nafile, olan olmuştur.

Bir başka gün bizim İrfan Hazar bir makale yazıyor ve (Havari) kelimesini kullanarak «Falan zat da şöyle yaptı, böyle çalıştı, tıpkı Havariler gibi» diyor. Bu kelime nasıl dizilse beğenirsiniz:

Tıpkı hayvanlar gibi..

ÇİMDİK



### İtizar

Dün de bu sütunlarda küçük memurlar hakkında benim asla hatırıma gelmeyen ve hiç bir zaman onlara karşı olan sempetim ve hürmetimle telifi mümkün olmıyan bir kelime hatası, bir telif za'fı vuku bulmuş.. Bu hatayı izah sadedinde bile olsa o kelimeyi tekrarlamak istemem.

Ne öyle bir fikrim vardır, ne de herhangi bir kastım.. Kendimi ancak ve ancak samimiyetle özür dilemek suretiyle teselli edebileceğim. Bu hareketimle gazetemizin mütalea ve hislerine de tercümanlık etmiş oluyorum.

ÇİMDİK

